

به نام او

پاسخ آزمون عملی نخست شازرز

۱۲ بهمن ۱۳۹۵

بنیامین و منبع MRX BenjaminAndMRXsSource

اگر به ازای هر یک از پسورد ها یک راس در نظر بگیریم به صورتی که اگر در کامپیوتر اول باشد سفید و در غیر اینصورت سیاه باشد (n راس) و از راس i به راس j یال باشد اگر و تنها اگر برای به دست آوردن پسورد j ، پسورد i نیاز باشد. می دانیم این گراف DAG (گراف جهت دار بدون دور جهت دار) است چون هیچ پسوردی پیش نیاز خود نمی شود. ما در هر حرکت می توانیم یکی از راس های ریشه (راس با درجه ورودی صفر) را حذف کنیم چون به پسورد آن دسترسی داریم اما اگر تغییر رنگ دهیم یک حرکت حساب می شود. به صورت حریمانه در هر مرحله اگر راسی هم رنگ راس که پیش از این حذف شده در میان راس های ریشه وجود داشت، آن را حذف می کنیم در غیر این صورت یک راس ریشه با رنگ جدید حذف می کنیم. هر دو حالت را نیز به ازای رنگ راس اولیه امتحان می کنیم.

اثبات درستی: فرض می کنیم روش بهتری وجود دارد اولین مرحله ای را فرض می کنیم که الگوریتم بهتر در حالی که ریشه سیاه دارد و رنگ راس حذف شده قبلی سیاه باشد ریشه سفید حذف کند (بدون کم شدن از کلیت مسئله)؛ در این صورت اگر در همین مرحله ریشه سیاه را حذف کنیم بعد هر راسی که در حالت های قبل می توانست حذف شود نیز همچنان می تواند حذف شود همچنین هیچ حرکتی اضافه نمی شود. پس تعداد حرکات بیشتر نمی شود.

پیاده سازی و تحلیل پیچیدگی: دو صف نگه می داریم که یکی تمام ریشه های سفید است و یکی تمام ریشه های سیاه بعد هر بار که یک راس حذف می شود می توان فهمید که کدام یک از همسایه های ریشه می شوند و آنها را به صف هایشان اضافه کرد. و زمانی که یک صف از یک رنگ خالی شد مجبوریم سراغ صف دیگر برویم. هر راس حداکثر یک بار حذف می شود و به ازای راس حذف شده از درجه ورودی تمام همسایه ها یکی کم می کنیم و راس های با درجه ورودی صفر را به صف ها اضافه می کنیم. پس به ازای هر یال نیز یک عملیات انجام می دهیم پس مجموع عملیات ها از $O(n + m)$ خواهد بود.

بنیامین و آخرین پسورد BenjaminAndFinalPassword

کوتاه ترین پیشوند ناتهی برابر با پسوند یک رشته که برابر با کل رشته نیست را **حاشیه** آن رشته می گوئیم. برای مثال حاشیه رشته $ab, abab$ خواهد بود.

یک رشته بدون حاشیه است اگر هیچ پیشوندی برابر هیچ پسوند از آن نباشد.

لم ۱: طول حاشیه یک رشته نمی تواند از $\frac{n}{4}$ بیش تر باشد.

برهان خلف: فرض می کنیم طول کوتاه ترین پیشوند و پسوند مشترک از $\frac{n}{4}$ باشد. قسمت مشترک نیز یک پیشوند و پسوند مشترک

است که کوتاه تر از قبلی است. پس تا وقتی که بیش تر از $\frac{n}{4}$ باشد می توان آن را کوتاه کرد.

shaaaazzishaaaazzish

لم ۲: اگر رشته حاشیه رشته s را t بنامیم؛ رشته t بدون حاشیه است.

برهان خلف فرض می‌کنیم که t حاشیه داشته باشد، اگر حاشیه آن را در نظر بگیریم حاشیه رشته s نیز خواهد بود درحالی که طول آن کمتر است.

مسئله k -امین رشته n حرفی را به ترتیب دیکشنری می‌خواهد. برای این کار حرف‌ها را از چپ به راست ابتدا a می‌گذاریم، اگر تعداد رشته‌های بدون حاشیه با پیشوند مشخص شده بیشتر مساوی k باشد برای پیشوند جدید k -امین را می‌بایم و در غیر این صورت تعداد این رشته‌ها را از k کم می‌کنیم بعد این حرف را b می‌گذاریم و k امین رشته با پیشوند جدید را می‌بایم. جلو می‌رویم و رشته res را که جواب است را به شکل گفته شده می‌سازیم.

$dp[i][j]$ را تعریف می‌کنیم تعداد رشته‌های بدون حاشیه به طول j که پیشوند به طول i آن با رشته res برابر است.

برای محاسبه $dp[i][j]$ ابتدا مقدار آن را 2^{j-i} قرار می‌دهیم سپس حالت‌های نامطلوب را از جواب کم می‌کنیم.

در حالت‌های نامطلوب می‌دانیم که رشته حاشیه دارد به ازای هر طول k ($1 \leq k \leq \frac{n}{2}$) تعداد رشته‌های به طول j که طول حاشیه آن‌ها دقیقاً k است را پیدا می‌کنیم و از $dp[i][j]$ کم می‌کنیم. طبق لم ۲ می‌دانیم که هر یک از این حاشیه‌ها خودشان رشته‌ای بی حاشیه است. که دو حالت وجود دارد:

- اگر $k \leq i$ کل حاشیه در پیشوند مشخص شده است؛ پس تنها کافی است که قسمت مشخص شده بدون حاشیه بوده و باقی حروف نیز می‌تواند $2^{max(0, j-i-k)}$ حالت داشته باشند. (اگر پیشوند مشخص شده از $j - k$ نیز بیشتر باشد باید چک کرد که آن قسمت نیز برابر پیشوند باشد)

- اگر $k > i$ همچنان چون پیشوند به طول k حاشیه کل رشته است، باید بدون حاشیه باشد که تعداد حالت‌های این حاشیه برابر است با $dp[i][k]$ و بقیه حروف نیز $2^{j-2 \times k}$ حالت دارند.

اکنون پس از اضافه شدن حرف i -ام، $dp[i][n]$ تعداد رشته‌های بدون حاشیه با پیشوند مشخص شده را نشان می‌دهد که با روش گفته شده می‌توان کل رشته را پیدا کرد.

تحلیل پیچیدگی: هر بار که حرف i اضافه می‌شود به ازای j از i تا n $dp[i][j]$ محاسبه می‌شود که هر یک از آنها با $O(j)$ آپدیت می‌شود.

پس در مجموع به ازای اضافه شدن هر حرف از $O(n^2)$ عملیات انجام داده می‌شود، پس مجموع عملیات‌ها از $O(n^3)$ خواهد بود.

سفر بنیامین و ماری BenjaminsAndMarysTravel

مدل سازی مسئله به گراف: به ازای هر شهر یک راس و به ازای هر نوع پرواز یک یال جهت‌دار از شهر مبدا به شهر مقصد پرواز در نظر می‌گیریم که وزن آن ممکن است تغییر کند.

جواب مسئله دارای دو حالت کلی است:

- حالت غیر ممکن : ابتدا با الگوریتم Dijkstra وجود حداقل یک روش برای سفر از راس ۱ به راس n در زمان h را بررسی می‌کنیم (بدین ترتیب که وزن یال v به u زمانی تعیین می‌شود که در الگوریتم Dijkstra روی راس v باشیم ، یعنی می‌دانیم کمترین زمانی که می‌توان به راس v رسید چیست و می‌خواهیم بهترین زمان برای رسیدن به بقیه راس‌ها را آپدیت کنیم). شرط لازم و کافی برای ممکن بودن این است که بعد از اجرای الگوریتم Dijkstra بهترین زمان رسیدن به راس n کمتر مساوی h باشد.

- در صورتی که فهمیدیم حداقل یک روش برای رسیدن از راس ۱ به راس n در زمان h وجود دارد باید بیشترین میزان لذت از سفر را محاسبه کنیم.

فرض کنید پاسخ مسئله در این حالت برابر ans باشد یعنی سفری وجود دارد که کمینه زمان ماندن در کافه‌ها بیشتر مساوی ans باشد؛ پس اگر بتوانیم برای یک x دلخواه با زمان اجرای خوب بررسی کنیم آیا سفری وجود دارد که میزان لذت آن بیشتر مساوی x باشد یا نه ، آنگاه می‌توان کل مسئله را با BinarySearch حل کرد (چون اگر تابع چک باینری سرچ به ازای یک مقدار x مقدار $true$ برگرداند به ازای همه x های کوچکتر هم مقدار $true$ برخواهد گرداند).

حالا فرض کنید می‌خواهیم وجود سفری با حداقل میزان لذت x را چک کنیم ؛ کافی است دوباره همان الگوریتم Dijkstra در بخش اول را اجرا کنیم با این تفاوت که به ازای هر راس میانی مثل v (غیر از راس ۱ و راس n) وقتی قرار است از روی v بهترین زمان بقیه را آپدیت کنیم ابتدا بهترین زمان خود v را به علاوه x کنیم. و در نهایت باید بررسی کنیم که بهترین زمان راس n کمتر مساوی h شده باشد.

تحلیل پیچیدگی : با توجه به این که وزن یال‌ها را در هر وضعیت می‌توان در $O(1)$ به دست آورد کل مسئله در $O(Dijkstra \times BinarySearch)$ یا $O(m \times \log(n) \times \log(h))$ حل می‌شود.

غافل از خویش مشو

یک سر موی

عمر آویخته از

یک سر موست

موفق باشید